

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 3 października 2023 r.

Poz. 5402

WYROK NR II SA/WR 711/22 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 14 czerwca 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Sędzia WSA Gabriel Węgrzyn

Sędzia NSA Halina Filipowicz – Kremis (spr.)

Sędzia WSA Wojciech Śnieżyński

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym
na posiedzeniu niejawnym w Wydziale II w dniu 14 czerwca 2023 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej
z dnia 9 czerwca 2022 r. nr XXXIV/26/22
w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla obszaru położonego we wsi Bagieniec w gminie Jaworzyna Śląska

I. stwierdza nieważność rysunku planu w części oznaczonej symbolem MN/U5 w północnym fragmencie terenu wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego, stanowiącego załącznik nr 1 uchwały XXXIV/26/22 Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Bagieniec w gminie Jaworzyna Śląska;

II. zasądza od Gminy Jaworzyna Śląska na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł (słownie: czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski, działając jako organ nadzoru wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę na uchwałę nr XXXIV/26/22 Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Bagieniec w gminie Jaworzyna Śląska, w części. Przywołując w podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.) oraz art. 50 § 2, art. 54 § 1 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.). Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności: rysunku planu w części oznaczonej symbolem MN/U5 w północnym fragmencie terenu wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego, stanowiącego załącznik nr 1 uchwały XXXIV/26/22 Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Bagieniec w gminie Jaworzyna Śląska, zwanej dalej „uchwałą”; 2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Radzie zarzucono podjęcie: rysunku planu w części oznaczonej symbolem MN/U5 w północnym fragmencie terenu wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego, stanowiącego załącznik nr 1 uchwały z istotnym naruszeniem art. 9 ust. 4, art. 20 ust. 1 w zw. z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, polegającym na naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego, poprzez przeznaczenie części temu MN/U5 na zabudowę mieszkaniowo jednorodziną lub usługową z naruszeniem postanowień studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jaworzyna Śląska. Na uzasadnienie organ nadzoru wskazał, że Rada Miejska w Jaworzynie Śląskiej na sesji w dniu 9 czerwca 2022 r., podjęła uchwałę nr XXXIV/26/22 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Bagieniec w gminie Jaworzyna Śląska. Uchwała wraz z dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do organu nadzoru w dniu 4 lipca 2022 r. Ze względu na upływ terminu, o którym mowa w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Organ nadzoru podkreśla, że podstawy nieważności uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustawodawca wskazał w art. 28 ust. 1 ustawy. Zgodnie z jego treścią, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. Przeprowadzona ocena zgodności z prawem niniejszej uchwały, tj. pod kątem art. 28 ust. 1 ustawy, pozwoliła stwierdzić, że Rada Miejska w Jaworzynie Śląskiej, uchwalając przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, naruszyła w sposób istotny zasady sporządzania planu. Zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Jak wynika z treści art. 20 ust. 1 zd. 1 ustawy plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Natomiast stosownie do art. 28 ust. 1 ustawy, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, że uchwała narusza w sposób istotny zasady sporządzania planu miejscowego, poprzez niezachowanie spójności pomiędzy miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego a studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Jaworzyna Śląska. Rada Miejska w Jaworzynie Śląskiej ustaliła przeznaczenie terenu oznaczonego symbolem MN/U5 jako teren zabudowy mieszkaniowo jednorodzinnej lub teren za-budowy usługowej (§ 17 ust. 1 uchwały). Wyżej wskazany teren w północnym fragmencie wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego, zgodnie z uchwałą nr XLV/56/18 Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej z dnia 18 września 2018 roku w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jaworzyna Śląska (obowiązujący tekst studium), zlokalizowany jest na terenie jednostki oznaczonych symbolem R - tereny rolne z zakazem zabudowy z wyłączeniem sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej (ust. 8 tekstu studium w części kierunku zagospodarowania przestrzennego). Zgodnie z tekstem studium dla terenów oznaczonych symbolem R położonych we wsi Bagieniec oraz dla terenów we wsi Nowice dopuszcza się wyłącznie funkcje rolną i zalesienia.

Zgodnie z wyjaśnieniami gminy, przesłanymi pismem z dnia 12 sierpnia 2022 r., przeznaczenie w planie terenu MNAJ5 na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową na terenach rolniczych wynika z wcześniej uchwalonego planu miejscowego dla tego terenu. W piśmie z dnia 12 sierpnia 2022 r. wyjaśniono ponadto, że aby teren stanowił obszar jednnorodny ustalono zabudowę mieszkaniową wraz z zabudową usługową, występujące na tym terenie i wzbogacające formy zabudowy na terenach wiejskich. Zdaniem organu nadzoru wskazane okoliczności nie zwalniają rady miejskiej z obowiązku zachowania spójności planu z regulacjami zawartymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta i gminy Jaworzyna Śląska. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że organy gminy przy tworzeniu i uchwalaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego związane są ustaleniami studium. Stopień związania planu miejscowego ustaleniami studium uzależniony jest od szczegółowości zapisów studium, co oznacza, że związanie to może być silniejsze lub słabsze. Stopień szczegółowości ustaleń studium zależy zatem od woli organu uchwalającego studium (wyrok NSA z dnia 1 lipca 2010 r., II OSK 904/10; z dnia 27 września 2007 r., II OSK 1028/07). Wskazać należy, że przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu w studium nie są tym samym, co przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu w planie, inne są bowiem skutki tych aktów. Zapisy studium mają znaczenie przy uchwalaniu planu, natomiast ustalenia dotyczące przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu w miejscowym planie wywoływać będą skutek wobec podmiotów zewnętrznych wobec organów gminy. Ustalenia studium nie mogą być przeniesione wprost do zapisów planu ale oczywistym jest również, że nie mogą być ze sobą sprzeczne (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19 lipca 2010 r., sygn. akt II SA/Wr 223/10). Jak wskazał WSA w Krakowie w wyroku z dnia 1 lutego 2010 r., (sygn. akt II SA/Kr 1207/09), jedną z podstawowych zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest przestrzeganie zgodności treści tego planu ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Takie stanowisko zajęły sądy administracyjne w innych orzeczeniach, m. in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. (sygn. akt II OSK 114/08). W podanym wcześniej wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie odniósł się także do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 lutego 2008 r. (sygn. akt II SA/Gl 817/06), który wyjaśnił m.in., że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy służy gminie do określenia kierunków jej polityki przestrzennej. Stąd, zgodnie z art. 10 ust. 2 tej ustawy, jego postanowienia wyznaczają z zasady ogólne kierunki działalności i wskaźniki dla wydzielonych obszarów. Studium zawiera diagnozę zagospodarowania przestrzennego i określa politykę gminy w zakresie zagospodarowania przestrzennego, zwykle w dłuższym czasie. Postanowienia studium są dla organu sporządzającego plan wiążące (art. 9 ust. 4 przedmiotowej ustawy), co oznacza, że zapisy planu nie mogą doprowadzić do modyfikacji kierunków zagospodarowania przewidzianego w studium lub też tego zagospodarowania wykluczyć. Powyższe stanowisko potwierdza także orzecznictwo Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, który m.in. w wyroku z dnia 17 lipca 2018 r., sygn. akt II SA/Wr 224/18, wskazał, że: „Plan miejscowy nie może wprowadzić zmian w zakresie kierunków zagospodarowania i zasad zagospodarowania, a jedynie doprecyzować te zasady i to w taki sposób, aby nie doprowadzić do ich zmiany lub modyfikacji. Studium z założenia ma być aktem elastycznym, który jednak zawiera nieprzekraczalne ramy dla swobody planowania przestrzennego. Studium nie ma, co prawda, mocy aktu powszechnie obowiązującego (nie jest aktem prawa miejscowego), lecz jako akt planistyczny określa politykę przestrzenną gminy i wiąże organy gminy przy sporządzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”. Niewątpliwie jest, że uchwałą w sprawie studium rada dokonuje swego

samoograniczenia w zakresie uchwalanych planów zagospodarowania przestrzennego. Wprawdzie studium, określając politykę przestrzenną gminy, jest bardziej ogólnym i bardziej elastycznym aktem od miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, niemniej jednak zawiera nieprzekraczalne ramy dla planowania przestrzennego. Równocześnie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania" miasta i gminy Jaworzyna Śląska nie wprowadza regulacji, które pozwalałyby uznać, że naruszenia w zakresie braku spójności pomiędzy skarżoną uchwałą Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej, a studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta i Gminy Jaworzyna Śląskiej są akceptowalne i mieszczą się w ramach ogólnej polityki przestrzennej Gminy Jaworzyna Śląska.

Gmina Jaworzyna Śląska w doręczonej sądowi odpowiedzi na skargę przychyliła się do jej zarzutów. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 5 września 2022 r. do Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej wpłynęła skarga Wojewody Dolnośląskiego z dnia 26 sierpnia 2022 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Wrocławiu na uchwałę Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej. Skarżący domaga się stwierdzenia nieważności rysunku planu w części oznaczonej symbolem MN/U5 w północnym fragmencie terenu, wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego podnosząc, że została ona podjęta w tym zakresie z naruszeniem prawa. Mając na uwadze treść podniesionych zarzutów, Rada Miejska w Jaworzynie Śląskiej przychyliła się do stanowiska prezentowanego do wniesionej skargi.

Wojewódzki sąd administracyjny zważył:

Stosownie do treści przepisu art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. nr 153, poz. 1269 ze zm.) sądy administracyjne sprawują kontrolę pod względem zgodności z prawem działalności administracji publicznej. Zakres tej kontroli obejmuje również orzekanie, po myśli art. 3 § 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.), zwanej dalej "u.p.p.s.a.", w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej oraz akty organów jednostek samo-rządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem skargi jest uchwała nr XXXIV/26/22 Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Bagieniec w gminie Jaworzyna Śląska (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego – 7 – poz. 3260), odnośnie do rysunku planu w części oznaczonej symbolem MN/U5 w północnym fragmencie terenu wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały. Na wstępie podkreślić należy, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa powszechnie obowiązującego na danym terenie (aktem prawa miejscowego) i musi spełniać wysokie wymagania stawiane tej kategorii aktów normatywnych oraz odpowiadać standardom legalności. Z tych względów, mimo że ustawodawca jednoznacznie przyznał organom gminy uprawnienie do uchwalania planów zagospodarowania przestrzennego, to równocześnie nałożył na nie obowiązek przestrzegania reguł stanowienia prawa. Z tego zaś wynika praktyczny aspekt sądowej kontroli aktów prawa miejscowego, która w ramach oceny legalności danego aktu, w pierwszym rzędzie skupia się na zbadaniu, czy organ samorządu terytorialnego prawidłowo zrealizował przyznaną mu kompetencję prawodawczą.

Odnosząc to co powiedziano do rozpoznawanej sprawy, sąd doszedł do wniosku, że organ stanowiący gminy, podejmując zakwestionowaną uchwałę, w zakresie wskazanym przez organ nadzoru, nie ustrzegł się istotnego błędu w zakresie reguł stanowienia prawa. Zaskarżony fragment rysunku planu w części oznaczonej symbolem MN/U5 w północnym fragmencie terenu wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego, stanowiącego załącznik nr 1 uchwały, nie odpowiada standardom ustawowym. Trzeba zatem stwierdzić, że między obowiązującym studium i rysunkiem planu istnieje ewidentna rozbieżność- w skarżonej części. Zdaniem sądu za uzasadniony należy zatem uznać zarzut

wojewody odnoszący się do rozbieżności pomiędzy tym, co dopuszcza studium, a częścią graficzną planu. W tym zakresie należy pamiętać, iż plan miejscowy składa się z części tekstowej, zawierającej ustalenia planowe oraz graficznej (rysunku planu). Rysunek planu jest zatem integralną częścią planu i ma tym samym moc wiążącą na równi z tekstem uchwały. Część graficzna planu jest "uszczegółowieniem" części tekstowej i ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie - z uwzględnieniem zarówno części graficznej jak i tekstowej. Dalej trzeba powiedzieć, że jak wynika z art. 28 ust. 1 upzp, nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zachodzi w przypadku istotnego naruszenia zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotnego naruszenia trybu ich sporządzania, a także naruszenia właściwości organów w tym zakresie. Z kolei jak stanowi art. 9 ust. 4 upzp ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. W myśl art. 20 ust. 1 zd. 1 upzp plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Tryb sporządzania planu należy rozumieć jako sekwencję czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, a zasady sporządzania planu jako merytoryczną jego zawartość (przyjęte w nim ustalenia). Istotne naruszenie trybu sporządzania planu następuje, gdy ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono procedury sporządzania aktu planistycznego (wyrok NSA z 20 października 2011 r., II OSK 1593/11 – publ. CBOSA). Natomiast naruszenie zasad to przyjęcie rozwiązań niezgodnych z normami konstytucyjnymi lub zawartymi w ustawach materialnoprawnych - które to normy wyznaczają granice wykonywania władztwa planistycznego (zob. wyrok NSA z 11 września 2008 r., II OSK 215/08 – publ. CBOSA).

Mając na uwadze wskazany art. 28 ust. 1 upzp i art. 20 ust. 1 tej upzp należy stwierdzić, że jedną z podstawowych zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest nienaruszalność ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy przez ustalenia planu miejscowego, zarówno w odniesieniu do całego obszaru objętego planem, jak i jego poszczególnych terenów oraz przewidzianych dla nich ustaleń w zakresie sposobu ich zagospodarowania i zabudowy. Przyjęcie w planie ustaleń niezgodnych z treścią studium stanowi naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzące do nieważności tego aktu (por. wyroki NSA 1 października 2015 r., sygn. akt II OSK 235/14; z 20 września 2016 r., sygn. akt II OSK 1331/16; z dnia 16 października 2018 r., sygn. akt II OSK 2519/16, publ. CBOSA). W okolicznościach badanej sprawy merytoryczna weryfikacja zarzutów skargi doprowadziła do potwierdzenia naruszenia zasad sporządzania planu.

Lektura ust. 8 uchwały w sprawie zmiany Studium (w zakresie kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy) wskazuje, że w tym akcie teren w północnym fragmencie wychodzącym poza granicę strefy ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego, został określony jako teren R, czyli tereny rolne z zakazem zabudowy z wyłączeniem sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej. Tekst studium dla terenów oznaczonych symbolem R położonych we wsi dopuszcza tylko funkcje rolną i zalesienia. Natomiast § 17 ust. 1 uchwały o planie stanowi, że dla terenów oznaczonych symbolami od MN/U4 do MN/U7 ustala się przeznaczenie: 1) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; 2) zabudowa usługowa. 2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia: 1) w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu: a) powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych po wejściu w życie niniejszej uchwały nie może być mniejsza niż 1000 m², b) powierzchnia zabudowa maksymalnie 30% działki budowlanej, c) wskaźnik intensywności zabudowy w przedziale od 0,1 do 1,25, d) powierzchnia biologicznie czynna minimum 30% powierzchni działki budowlanej, e) wysokość zabudowy maksymalnie 12 m, f) w strefie ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego dachy strome dwuspadowe o symetrycznym nachyleniu połaci pod kątem 37°- 45°, kryte dachówką ceramiczną, g) poza strefą ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego dachy strome dwu lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci pod kątem 27°- 45°, kryte dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym

w kolorach ceglastym, brązowym lub szarym, h) dla budynków dobudowywanych dopuszcza się dachy płaskie, i) budynki gospodarcze i wolnostojące garaże wyłącznie parterowe o maksymalnej wysokości 5 m i mogą mieć dowolną formę dachu, j) istniejące budynki mogą być rozbudowywane z zachowaniem dotychczasowej wysokości, formy i pokrycia dachu, k) liczba miejsc do parkowania na parkingach terenowych i wbudowanych nie może być mniejsza niż 1 stanowisko na jedno mieszkanie oraz 1 stanowisko na 40 m² p. u. usług, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w ilości wynikającej z przepisów odrębnych; 2) nieprzekraczalne linie zabudowy od dróg w odległościach: a) 10 m od linii rozgraniczających drogi klasy G, b) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy L, c) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy D, d) 6 m od linii rozgraniczających drogi wewnętrzne. 3) w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu: dopuszcza się rozbudowę budynków istniejących, których lokalizacja nie spełnia wymagań dotyczących nieprzekraczalnych linii zabudowy, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem zachowania odległości od drogi nie mniejszej, niż dotychczasowa.

W toku postępowania nadzorczego wojewoda prowadził korespondencję z gminą celem wyjaśnienia wprowadzonych unormowań. Z wyjaśnień organu wynika że jest to związane z zapisami uprzednio obowiązującego planu miejscowego dla tego terenu. W związku z tym, zdaniem sądu, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że takie wyjaśnienia nie mogą usprawiedliwiać podjętych regulacji. Ustawodawca jednoznacznie wskazał w art. 9 ust. 4 upzp, że unormowania zawarte w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Natomiast art. 20 ust. 1 tej ustawy stanowi, że plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. W rozpoznawanej sprawie chodzi o zgodność/brak zgodności uchwały nr XXXIV/26/22 Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Bagieniec w gminie Jaworzyna Śląska z uchwałą podjętą w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (uchwała nr XLV/56/18 Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej z dnia 18 września 2018 roku w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jaworzyna Śląska, która jest aktem obowiązującym). Reasumując, poprzez przeznaczenie części terenu MN/U5 na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub usługową z naruszeniem postanowień studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jaworzyna Śląska, nastąpiła konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego skarżonego fragmentu uchwały.

Wymienione okoliczności pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie, że Rada Miejska w Jaworzynie Śląskiej naruszyła w tym zakresie ustalenia zawarte w studium. Wskazana istotna rozbieżność pomiędzy postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a zapisami Studium uwarunkowań stanowi, w ocenie Sądu, naruszenie zasad sporządzania planu i obliuguje Sąd do stwierdzenia nieważności zaskarżonej regulacji. Rada przy uchwalaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest bowiem bezwzględnie związana ustaleniami studium, co też wynika wprost z treści art. 9 ust. 4 upzp, zgodnie z którym ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Związanie planu miejscowego postanowieniami studium oznacza, że regulacje uchwały planistycznej nie mogą naruszać zapisów studium, stanowiącego podstawę wszelkich działań podejmowanych na terenie gminy w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego. Już bowiem z art. 15 ust. 1 upzp wynika dla organu wykonawczego gminy obowiązek przygotowania projektu planu miejscowego zgodnie z zapisami studium, gdyż jego celem jest realizowanie założeń przyjętej w studium polityki planistycznej gminy. Nadto ustawodawca w art. 20 ust. 1. Stanowi, że plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Słusznie wskazuje wojewoda, że na terenach jednostki MN studium dopuszcza realizację zabudowy zagrodowej wyłącznie w drodze wyjątku (zabudowa zagrodowa adaptowana), a co za tym idzie we wskazanym zakresie plan narusza ustalenia studium.

Reasumując, w ocenie sądu, na zasadzie art. 147 § 1 u.p.p.s.a. w związku z art. 28 u.p.z.p. orzekł jak w pkt I sentencji wyroku. Orzeczenie o kosztach znajduje swoje uzasadnienie w art. 200 tego aktu.